

BAKOS ANDRÁS

Emléktábla

Balkézzel írt  
és írás közben  
akarva-akaratlanul  
még egyszer végigsimította  
leírt sorait

a jobb kézzel írok erre  
képtelenek

Múzsza

Régóta írok verseket. Tudod,  
úgy már nem kezdek: „véletlenül  
megláttalak az utcán, és nagyon...”,  
nem írhatom: „arcod”, „egy mozdulat”,  
s „álmban néha borzas, furcsa árnyak...”,  
ne haragudj, de nem lehet. Talán  
ha mégis újjászületnél, kicsit  
szőkébb hajjal, kicsit kékebb szemekkel;  
akkor még lehetsz; múzsza. De semmi több.

Ballada az erény, az élet és a szerelem megcsúfolásáról

à François Villon

Dicsérje Nero, vagy bocsássa Cato  
szavam; az erény ma semmit sem ér.  
Kelendőbb böles ma Catonál Erato,  
s az erotikus, dévaj költemény.  
Légy böles, ha úgy tetszik, vigyázz magadra,  
a lelked attól úgysem üdvözl.  
Gondolkozz hát, költs kevesebbet papra,  
csússz ki a halál karmai közül!

S ha több és több só kell majd ételedbe,  
mert érzed már, hogy egyre savanyúbb,  
s kezed a borral telt kupát remegve  
tartja, és egyre hosszabb lesz az út  
asztalodtól szájadig, s borig az ágytól;  
részegedj bortól, végső vételkedül!  
(a jó bor búcsúzott csak François-tól)  
Csússz ki az élet karmai közül!

ajánlás:

Hercegnőm, ki sólyom nélkül vadászol,  
s tört lelkek álma tőled édesül,  
s erényed bár megcsaltad rég, belül,  
szüzességedre gyémántként vigyázol;  
énvelem most már játékból se játszol:  
Kicsúsztam éles karmaid közül!